

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пж 3119/17
24.01.2018. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Биљане Суботић, као председника већа, судије Тајјане Ђурице и судије Слободанке Виденовић, као чланова већа, у парничном поступку по тужби тужиоца „Архиплан“ ДОО за планирање и консалтинг Аранђеловац, кога заступа пуномоћник Славица Росић, адвокат из Крагујевца, Срете Младеновића бр. 1, против туженог „МД Интер Енерго“ ДОО из Београда, Раковачки пут 9/8, кога заступа Милорад Рогић, адвокат из Београда, Адмирала Гепрата 7, ради дуга, вредност предмета спора 1.194.000,00 динара, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду 6 П 6268/16 од 28.02.2017. године, на седници већа одржаној дана 24.01.2018. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда због изостанка Привредног суда у Београду 6 П 6268/16 од 28.02.2017. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Ожалбеном пресудом због изостанка Привредног суда у Београду усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да на име главног дуга исплати тужиоцу износ од 582.000,00 динара са законском затезном каматом од 16.01.2013. године па до исплате, износ од 612.000,00 динара са законском затезном каматом од 16.07.2014. године па до исплате, као и законску затезну камату на износ од 30.000,00 динара почев од 16.01.2013. године па до 28.10.2015. године, те је обавезан и да му плати трошкове поступка плати у износу од 157.860,00 динара.

Против наведене пресуде благовремену жалбу подноси тужени, због битних повреда одредаба Закона о парничном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У жалби између осталог указује да туженом нису достављени тужба и позиви за рочиште, те да првостепени суд погрешно у пресуди наводи да су исти достављени уредно. Указује да се на повратници не налази печат туженог, а да потпис лица које је наводно примило тужбу је нејасан и свакако није потпис директора, нити пак може бити потпис неког од запослених, јер тужени нема запослених радника. Предлаже да се одлука укине.

У одговору на жалбу тужилац оспорава основаност жалбених разлога и тачност жалбених навода, наводећи да према одредби чл. 131. ст. 3. Закона о парничном поступку, при достави писмена правном лицу, што је случај у овом спору, пријем писмена не мора бити оверен печатом правног лица, а да сем тога писмено не мора примити лично директор правног лица, нити је судски позивар био овлашћен да легитимише које је лице тужбу и позив примило.

Ради утврђења спорне чињенице, ко је примио тужбу и позив за рочиште које је одржано 28.02.2017. године, првостепени суд је, поступајући по налогу из решења овог суда 7 Пж 3119/17 од 21.12.2017. године, спровео извиђајне радње, те је у присуству странака саслушао судске достављаче. Према сагласним изјавама судских позивара, више пута су покушали доставу наведеном правном лицу, овде туженом, али нису успевали јер се радило о баракама које су лоше обележене и окружене са пуно паса луталица. Доставу позива за рочиште и тужбу извршили су тако што су седели у аутомобилу, трубили су и извикивали назив предузећа, када је изашао човек из бараке, чији идентитет им није био познат, коме су се обратили и рекли су да имају пошту за тужено предузеће. Преузималац пошиљке је, како су позивари изјавили, изјавио да стално узима пошту за тужено предузеће. Позивари га нису питали за име и за презиме, а закључује се да га нису питали ни за својство у наведеном предузећу.

Испитујући законитост и правилност побијане пресуде у границама одређеним одредбом чл. 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд, као другостепени суд, налази да је жалба основана.

Основано се жалбом указује да је пресуда захваћена апсолутно битном повредом из одредбе чл. 374. ст. 2. тач. 7. Закона о парничном поступку.

Према стању у списима, тужилац је тужбом од 20.12.2016. године тражио да се обавезе тужени да му плати дуговани износ. Првостепени суд је рочиште за главну расправу заказао за 28.02.2017. године, а увидом у повратницу-доставницу сачињену од стране судских позивара, нашао је да је тужени уредно позван, да свој изостанак није оправдао. Налазећи да су испуњени услови из одредбе чл. 351. ст. 1. Закона о парничном поступку, за доношење пресуде због изостанка, првостепени суд је донео ожалбену одлуку.

Међутим, закључак првостепеног суда не може се прихватити као ваљан, а с обзиром на чињенице које су разјашњене у поступку спровођења извиђајних радњи.

Према одредби чл. 131. ст. 3. Закона о парничном поступку, достављање правним лицима врши се предајом писмена у просторијама правног лица запосленом лицу у правном лицу, односно заступнику правног лица на адресу из јавног регистра, односно на адресу његовог пребивалишта.

Према стању у списима и чињеницама утврђеним на рочишту ради спровођења извиђајних радњи, достава туженом није извршена на наведени начин, будући да достава није извршена предајом писмена у просторијама правног лица, већ је извршена изван просторија и то лицу чији се идентитет као запосленог код туженог не може утврдити.

На такав начин учињена је апсолутно битна повреда из одредбе чл. 374. ст. 2. тач. 7. Закона о парничном поступку, те нису ни били испуњени услови за доношење пресуде због изостанка, будући да тужени није био уредно позван.

Стога је одлука морала бити укинута, па је Привредни апелациони суд применом одредбе чл. 391. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

У наставку поступка, првостепени суд ће након што тужбу, прилоге тужбе и позив за рочиште уредно достави туженом, који сада има и пуномоћника, заказати рочиште за главну расправу, а затим донети одлуку.

ТЂ/ЈВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Биљана Суботић с. р.

За тачност отправка